

Kl. 15:30

Martin Henriksen (DF):

Jeg bed mærke i, at udenrigsministeren sagde, at der ikke, hvad angår udenrigsanliggender, var tale om flertalsafgørelser, men er det ikke korrekt, at det i artikel 26, stk. 3, er omtalt, at man i forbindelse med udenrigsanliggender godt kan bruge kvalificeret flertal, altså flertalsafgørelser?

Kl. 15:30

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det udenrigsministeren.

Kl. 15:30

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jamen det er i en anden situation; det er, hvor der ved enstemmighed er truffet en beslutning, så kan man med et flertal sørge for, at den bliver gennemført. Det vil f.eks. sige, at man beslutter at give humanitær assistance til eller andet område, og så kan man med et flertal få gennemført assistancen. Det er jo rimeligt nok. Hvis vi enstemmigt har vedtaget, at her skal EU gøre noget, så kan vi ikke lade et land sidde og forhindre EU i praksis at gøre det. Det synes jeg for så vidt er meget klogt, så man ikke pludselig får en stopklods efter at have besluttet at gå.

Kl. 15:30

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Martin Henriksen for den sidste korte bemærkning.

Kl. 15:30

Martin Henriksen (DF):

Så er det jo heller ikke rigtigt, det, som udenrigsministeren oprindelig sagde. Så åbner den her reformtraktat jo mulighed for, at man på udenrigsområdet – så kan man diskutere, hvordan man finder derhen – kan træffe beslutninger ved flertalsafgørelser. Det er vel korrekt?

Kl. 15:31

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det udenrigsministeren.

Kl. 15:31

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Det er det, som hr. Borking før kaldte trylleri, det er, vi oplever her, for det, der er tale om, er, at det er et mellemstatsligt område, og EU beslutter at foretage sig noget her; det kan vi altså ikke få pålagt af andre. Hvis vi er imod, så er vi imod, og så kan vi ikke få pålagt at gøre noget, men har vi sagt til hinanden, at det her gør vi, så er beslutningen truffet i enstemmighed; ellers kan det ikke gennemføres. Beslutningen er truffet i enstemmighed. Er der ikke enstemmighed her, kan næste fase, som hr. Martin Henriksen taler om, jo overhovedet ikke blive aktuel.

Det vil sige, at man er enig om at gøre noget, og det er forudsætningen for, at man kan gøre noget. Er man så blevet enig om det, kan vi jo ikke have, at nogle ved den praktiske udmøntning siger, at de alligevel ikke vil have, at der skal bruges 500 mio. kr. til det område, og derved forhindrer, at det, vi alle var enige om, bliver realiseret. Så det mener jeg er praktikalitet.

Kl. 15:32

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til udenrigsministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er ... Undskyld, det er der. Er det så i anden omgang? [Frank Aaen (EL): Det er vist som det, der kaldes andre medlemmer, tror jeg]. Jeg havde ikke set, at der var markeret før. Det er hr. Frank Aaen, værsgo.

Kl. 15:32

(Privatist)

Frank Aaen (EL):

Da forhandlingerne i EU-systemet om reformtraktaten startede, var hovedformålet at få lavet en ny traktat, der indeholdt akkurat det samme som den, der blev forkastet i Frankrig og Holland, men den skulle også strikkes sammen på en sådan måde, at man kunne undgå suverænitetsafgivelse i Danmark og dermed undgå, at der skulle være folkeafstemning i Danmark.

Det arbejde er tilendebragt. Der mangler nogle detaljer, men det bliver sådan, som man planlagde. Og man regnede i jupartierne også med, at det ville gå sådan, at der ikke blev suverænitetsafgivelse, og så kunne de rolig sige, at de kun ville have folkeafstemning, hvis der blev suverænitetsafgivelse. Der skal selvfølgelig være det, hvis der er suverænitetsafgivelse. Det sagde alle partier.

Nu er vi kommet i den situation, at samtlige partier i Folketinget har indset, at den position var uholdbar, og at man selvfølgelig også kunne lave en folkeafstemning af politiske årsager. På nær De Radikale – som ikke under nogen omstændigheder vil have en folkeafstemning, medmindre juraen dikterer det, altså hvis ikke juraen dikterer det, vil De Radikale ikke have en folkeafstemning – har alle partier sagt, at uanset juraen kan der komme en folkeafstemning med politisk begrundelse. Selv landets udenrigsminister sagde lige før, at der selvfølgelig kunne være en politisk begrundelse uanset juraen.

Der er bare én i salen, hvis holdning til det her spørgsmål vi ikke kender; der er én i salen, der ikke har ytret sig om det her spørgsmål, og